

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 443/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Andráš Leškovou, advokátska kancelária, Plzenská 2, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 504/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 204/2016, ako i postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 21/2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 504/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 204/2016, ako i postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 21/2018.

2. Zo sťažnosti najmä vyplynulo:

«... 1. Sťažovateľ napáda postup porušovateľa v I. rade v konaní sp. zn.: 11 Csp/204/2016 (predtým sp. zn.: 13Ro/262/2013, následne sp. zn.: 15C/504/2015) a porušovateľa v 2. rade v konaní sp. zn.: 11 Csp 21/18 (predtým sp. zn.: 11 Ro/372/2013), lebo v ich priebehu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Sťažovateľ namieta, že porušovateľovi v I. rade bol doručený návrh z 28.6.2013 na ochranu práv spotrebiteľa, v ktorom upriamil pozornosť súdu na to, že podľa § 87 písm. f), O.s.p. v danej právnej veci je miestne príslušný konat' OS Prešov. Veci bolo pridelené č. k.: 13Ro/262/2013.

Sťažovateľ v tej súvislosti vytyka porušovateľovi v I. rade, že bez právneho dôvodu:

- odmietol konat' v jeho veci o návrhu sp. zn.: 13Ro/262/2013 na ochranu práv spotrebiteľa, ktorá ma povahu osobitnej súdnej ochrany,

- opakovane nesprávne skúmal svoju miestnu príslušnosť, ktorú žalovaný nenamietal pri prvom úkone,

- opakovane nesprávne odmietol svoju príslušnosť, ktorú stanovil zákon (§ 87 písm. f) OSP, čl. 48 ods. 1 Ústavy SR).

- a opakovane neoprávnene postúpil dňa 13.08.2013 túto vec miestne nepríslušnému Okresnému súdu Košice - okolie.

Týmto postupom, podľa sťažovateľa ústavne neakceptovateľným, porušovateľ v I. rade založil dňa 13.8.2013 v konaní sp. zn.: 13Ro/262/2013 protiprávny stav, stav právnej neistoty, ktorý navyše ešte prehĺbil dňa 29.1.2016, keď tej istej veci bola pridelená nová sp. zn.: 15C/504/2015 a následne jej bola pridelená opäť iná sp. zn.: 11

Csp/204/2016. Tento protiprávny stav pretrváva do dnešných dní a súdne konanie je postihnuté zbytočnými prietahmi v spotrebiteľskej veci, o ktorej bezdôvodne nie je rozhodnuté už v priebehu 5 rokov.

3. Dňa 09.08.2013 v zákonnej lehote podľa ust. § 105 ods. 3 O.s.p. bola porušovateľovi v 1. rade doručená námietka postúpenia veci a táto záležitosť mala byť podľa § 105 ods. 3 veta druhá O.s.p. prejedaná bez zbytočných prietahov nadriadeným súdom do 30 dní, teda do 10.09.2013.

4. Predseda OS Košice - okolie listom z 09.09.2015 informoval sťažovateľa, že jeho návrh (na ochranu práv spotrebiteľa) bol po postúpení z OS Prešov dňa 16.08.2013 zapísaný v podateľni OS Košice - okolie pod sp. zn.: 11Ro/372/2013.

Z listu citujem: „Vec pôvodne vedená na OS Prešov pod sp. zn. 13 Ro/262/203 bola dňa 16.08.2013 zapísaná podateľňou tunajšieho súdu pod sp. zn. 11 Ro/372/2013. Uvedený spis bol omylom pripojený k spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 11 C/43/2010 a následne tento k spisu 7C/44/2010... Dňa 02.09.2015 bol uvedený spis postúpený na Krajský súd Košice na rozhodnutie o podanej námietke žalobcov.“

Z tejto odpovede vyplýva, že námietku miestnej nepríslušnosti v spotrebiteľskej veci, ktorá zo zákona mala byť rozhodnutá v 30-dňovej lehote (§ 105 ods. 1 veta druhá O.s.p) porušovateľ v 2. rade postúpil Krajskému súdu v Košiciach až dňa 02.09.2015, teda po uplynutí viac ako dvoch rokov nekonania od momentu postúpenia spisu dňa 16.08.2013 porušovateľom v 1. rade.

5. Sťažovateľ vytýka porušovateľovi v 2. rade, že nedostatočnou efektivitou svojej činnosti spôsobil, že od 16.08.2013 do 02.09.2015 v ich veci nepostupoval bez zbytočných prietahov, čím prehľbil stav právnej neistoty sťažovateľa v spotrebiteľskej veci.

V dôsledku tohto nesprávneho postupu porušovateľa v 2. rade nebol prejedaný samotný návrh na ochranu práv spotrebiteľa miestne príslušným súdom v zákonom stanovenej lehote a bez neopodstatnených prietahov.

6. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 23.09.2015 č. k.: 1NcC/36/2015 judikoval, že postup porušovateľa v 1. rade bol nesprávny. Následne porušovateľ v 2. rade odstúpil vec porušovateľovi v 1. rade - na konanie miestne príslušnému Okresnému súdu Prešov a veci na OS Prešov bola pridelená nová sp. zn.: 15C/504/2015.

Porušovateľ v 1. rade napriek existencii rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2015, ktorým je podľa § 226 O.s.p. v platnom znení ako aj podľa § 43 ods. 2 posl. veta C.s.p. viazaný, opakovane a s tým istým odôvodnením, ktoré už raz Krajský súd v Košiciach označil za nesprávne, odmietol konať vo veci návrhu sťažovateľa na ochranu práv spotrebiteľa, a vec opakovane postúpil inému súdu - Okresnému súdu Košice - okolie, o čom upovedomil sťažovateľa písomnosťou zo dňa 29.1.2016.

7. Sťažovateľ písomným podaním doručeným Okresnému súdu Prešov dňa 7.3.2016 musel namietat' postúpenie veci Okresnému súdu Košice-okolie s odôvodnením, že v žalobe uplatnený peňažný nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy.

Krajský súd v Košiciach opakovane uznesením zo dňa 31.05.2016 sp. zn.: 13 NcC/14/2016-42 uznal za dôvodný nesúhlas sťažovateľa s postúpením veci Okresným súdom Prešov a vec bola opakovane postúpená porušovateľovi v 1. rade, pričom teraz jej bola pridelená sp. zn. 11 Csp 204/2016.

8. Porušovateľ v 1. rade napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.05.2016, ktorým je viazaný, opakovane a s tým istým odôvodnením, ktoré už predtým Krajský súd v Košiciach opakovane uznal za nesprávne, odmietol konať vo veci návrhu sťažovateľa na ochranu práv spotrebiteľa, a vec opakovane postúpil inému súdu o čom upovedomil sťažovateľa písomnosťou zo dňa 21.12.2017.

9. Na Okresnom súde Košice-okolie bola veci po jej postúpení dňa 2.02.2018 pridelená sp. zn.: 11Csp 21/2018.

Podľa ust. § 43 ods. 2) C.s.p. Ak súd ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

Sťažovateľ vytýka porušovateľovi v 2. rade, ktorý je viazaný dvoma rozhodnutiami nadriadeného Krajského súdu v Košiciach o miestnej príslušnosti v predmetnej spotrebiteľskej veci Okresného súdu Prešov, že neprejavil svoj nesúhlas s nesprávnym postúpením veci a bezodkladne od 2.02.2018 nepredložil vec nadriadenému súdu resp. porušovateľovi v 1. rade a bezdôvodne v priebehu 5 mesiacov zdržiava spis v svojej pôsobnosti. Uvedená skutočnosť je v rozpore s efektívnym konaním a právom a konaním a rozhodovaním súdu bez zbytočných prieťahov.

10. Porušovateľ v 1. rade tým, že neposkytol včasnú a efektívnu ochranu spotrebiteľským právam sťažovateľa, ale vec nesprávne postúpil dňa 16.08.2013 porušovateľovi v 2. rade a následne v rozpore s právnym názorom nadriadeného súdu a v rozpore so zákonom vec opakovane dňa 29.1.2016 nesprávne postúpil porušovateľovi v 2. rade, a ďalej tak isto napriek viazanosti názorom nadriadeného súdu vec 02.02.2018 opakovane postúpil porušovateľovi v 2. rade zasiahol nezákonne do práv sťažovateľa garantovaných Ústavou SR a Dohovorom na ochranu ľudských práv a základných slobôd tak, ako je to uvedené v ods. 1. tejto sťažnosti.

Podľa sťažovateľa je ústavne neudržateľné, ak orgán štátnej moci zákonom povolaný na ochranu porušených práv, nepostupuje v súlade so zákonom a ani v súlade s právnym názorom nadriadeného súdu, pričom opakovane vo veci na ochranu práva spotrebiteľa bez právneho dôvodu 5 rokov nekoná, spôsobuje neefektívnosť súdneho procesu, čo na strane sťažovateľa vedie k stresu, núti ho k nadbytočným úkonom, strate času, financií a prináša morálne ujmy.

Podľa názoru sťažovateľa porušovateľ v 1. rade a porušovateľ v 2. rade spôsobili a prehĺbili stav jeho právnej neistoty a zabránili, aby počas 5 rokov došlo k právoplatnému rozhodnutiu súdu, čím svoje konanie zaťažili vadou, ktorá spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a v nesprávnom procesnom postupe.

11. ... Porušovateľ v 1. rade ako aj porušovateľ v 2. rade neposkytli sťažovateľovi ako spotrebiteľovi v jeho právnej veci účinnú právnu ochranu.

Oneskorená spravodlivosť = žiadna spravodlivosť. Účel súdneho konania, ktorým je poskytnúť sťažovateľovi účinnú a efektívnu právnu ochranu tak v tomto prípade nebol naplnený.

V dôsledku vyššie uvedeného postupu súdov, ktorý je v rozpore so zákonom a Ústavou SR došlo v súdnom konaní k porušeniu práv sťažovateľa, konkrétne jeho práva na súdne konanie bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale rovnako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie, pretože bolo porušené aj jeho právo na zákonného sudcu.

... Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd najprv vydal toto uznesenie:

Ústavný súd Slovenskej republiky prijíma ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], na ďalšie konanie pred ním a pre prípad, že sťažnosť sťažovateľa

prijme na ďalšie konanie, sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky takto rozhodol:

Nález

1) Základné právo [REDAKOVANÉ]:

-na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn.: 13Ro/262/2013, v konaní sp. zn.: 15C/504/2015 a v konaní sp. zn.: 11 Ro/372/2013 a v konaní sp. zn.: 11Csp/204/2016 porušené bolo.

-na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní sp. zn.: 11 Ro/372/2013 a v konaní sp. zn.: 11Csp 21/2018, porušené bolo.

2) [REDAKOVANÉ] Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000 Eur, ktoré je mu Okresný súd Prešov povinný vyplatiť v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3) [REDAKOVANÉ] Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000 Eur, ktoré je mu Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4) Okresný súd Prešov a Okresný súd Košice - okolie je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 325,42 EUR... na účet advokátky JUDr. Kataríny Andráš Leškovej...

Dôvody, pre ktoré sťažovateľ požaduje finančné zadosťučinenie:

Sťažovateľ je toho názoru, že tak, ako to vyplýva z predmetnej sťažnosti, v dôsledku dlhodobého porušovania jeho práv zaručených Ústavou SR a „Dohovorom“ má popri rozhodnutí v zmysle podanej sťažnosti aj právo na primerané finančné zadosťučinenie. A to najmä preto, že sťažovateľ v spotrebiteľskej veci v dôsledku neústavného konania porušovateľa v 1. a 2. rade v priebehu viac ako 5 rokov bol nútený k zbytočným úkonom a strate času, k dodatočným stretnutiam s úradnými aj neúradnými osobami, musel zažívať nervozitu, stres a poníženie, čo viedlo k morálnym a finančným ujám na jeho strane a to

len preto, aby sa mohol domôcť práv garantovaných v právnom štáte a dočkať sa poskytnutia právnej istoty a rozhodnutia o jeho žalobe v spotrebiteľskom spore.»

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po

jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

5. Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom (i) Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 504/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 204/2016, ako i postupom (ii) Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 21/2018.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, sp. zn. 15 C 504/2015 a pod sp. zn. 11 Csp 204/2016

7.1 Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť

odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

7.2 Zo samotnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konania vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, sp. zn. 15 C 504/2015 a pod sp. zn. 11 Csp 204/2016 a na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 boli na uvedených súdoch skončené najneskôr 2. februára 2018. Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 12. júna 2018, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súdoch, ktoré sťažovateľ označil za účastníkov konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03, II. ÚS 298/2017).

7.3 Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práv už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, jeho sťažnosť bolo treba v týchto častiach odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

8. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a sp. zn. 11 Csp 21/2018

8.1 Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8.2 Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ním. V nadväznosti na to ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje, aby v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy,

v ktorých je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v konaní pred všeobecným súdom, s'ťažovateľ preukázal aj využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého má s'ťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), t. j. podanie s'ťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu.

8.3 Ústavný súd už viackrát rozhodol (napr. II. ÚS 374/2014), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať s'ťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd preto o s'ťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak s'ťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že s'ťažovateľ túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8.4 Podľa názoru ústavného súdu podanie s'ťažnosti na priet'ahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sa zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 153/03). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných priet'ahov a ustanovuje za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

8.5 Keďže zo s'ťažnosti doručenej ústavnému súdu nevyplýva, že by s'ťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, s'ťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu podal, a ani netvrdí, že ju nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z príloh jeho s'ťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd opierajúc sa o svoju stabilnú judikatúru (napr.

IV. ÚS 44/03, II. ÚS 7/04, II. ÚS 107/04) dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu niet dôvodu predpokladať, že by využitie sťažnosti podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch neumožnilo účinnú ochranu základného práva sťažovateľa priznaného mu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde bolo potrebné jeho sťažnosť v tejto časti odmietnuť z dôvodu neprípustnosti.

9. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

10. Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe Okresného súdu Košice-okolie dochádzalo k prieťahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal kvalifikovanú sťažnosť pre porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018